

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2021. április

Isten Báránya

Pontban háromkor meghalt az Igaz.
Nem kegyelmeztünk. Nem nyújtunk vigaszt.
Büntetésünk – a jól megérdemelt –,
porba sújt Téged; minket felemelt.

Felfoghatatlan örök Szeretet,
háromszor, százszor is ellöktelek!
Gyűjtöttem ágat, jó töviseset.
Részvétellel nézel, homlokodon a seb...

Csengett-bongott kalapácsom alatt
sok erős vasszeg. Míg nem láttalak,
üllőmben bíztam, most a két karom
lehanyatlik, bár nem ezt akarom.

S a katona, a gyűlölt római?
Lándzsáját tűzben edzte valaki...
Tán én voltam? Tán más sehonnai,
gyűlölnél is gyűlöltebb római?

Köntösödre, mit szép Szűz Mária
egy darabból szőtt – ne fázzon Fia –,
sorsot vetettek... Jaj nekem, Uram!
Hozzám került, ma sem tudom, hogyan!

Miközben nézel kedves-szelíden,
arcod egyszer talán felismerem.
Fáj, hogy bántottalak, bevallhatom,
s fejem végre ott lehet válladon.

Sebes szent válladon...,
végtelen Irgalom!

Zsákai Csilla

*Húsvétkor a feltámadás hitében
bizakodva kérjük: Ó, Atyánk, ha
lehetséges, múltjék el tőlünk a
járvány keserű pohara!*

A feltámadás üzenete

„mindent magamhoz vonzok”

Az Egyház 2000 év óta a feltámadás örömhíréből él. Az evangélisták leírták, az apostolok továbbadták és a követőik hirdették. Később az üzenetet minden nyelve lefordították és könyvtárnyi magyarázatot fűztek hozzá. Mégis, a feltámadás örömhírének minden évben sajátos üzenete van. Ha elővesszük régi jegyzeteinket, felismerjük, hogy nem is tudunk teljesen úgy gondolkodni és beszélni róla, mint azt korábban tettük. Mivel magyarázható Jézus feltámadása örömhírének újdonsága? – kérdezhetjük. Valószínűleg azzal, hogy az örömhírt különböző élethelyzetekben éljük át, és annak gazdagságából mindig azt fedezzük fel, ami életünk szempontjából fontos.

Nehéz időkben az ember testileg és lelkileg is elesettnek érzi magát. Így van ez korunk járványos világában is. Félünk attól, hogy mi is elkapjuk a vírust, de még jobban félünk, szinte szorongunk attól, hogy a környezetünkben levő szeretteink közül is elkapja valaki a fertőzést. Ebből a testi és lelki levertségből emelnek fel minket Jézus szavai: „*Én pedig, ha majd felmagasztalnak a földről, mindenkit magamhoz vonzok*” (Jn 12,32). Hitünk szerint, amit tapasztalataink is megerősítenek, tudjuk, hogy Jézus vonzását nem csak életünk végén fogjuk meg tapasztalni, hanem mindig, ha át tudjuk magunkat adni Neki. Ha bízunk benne, akkor érezzük, hogy lelkileg felemel minket. A lélek pedig emeli a testet.

A képen látható barokk szobor a feltámadt Jézust ábrázolja. Jézus feltámadt teste törékeny, mégis erő árad ki belőle. Jézus alakja nem diadalmas, karjával nem mutat győztesen az ég felé, ahogyan általában ábrázolni szokták. Mégis ez a Jézus áll most közelebb hozzánk. Nekünk most olyan feltámadt Jézusra van szükségünk, aki megérti gyengeségeinket, s gyengéden, lelkileg emel fel minket, ahogy azt az emmauszi tanítványokkal tette. Egyszerre csak visszaemlékeztek arra, hogy „*lángolt a szívük*”, amikor velük volt és magyarázta az írásokat. (Lk 24,32) Húsvét ünnepén mi is ezt kívánjuk egymásnak, hogy azután, ahogyan a tanítványok is tették, tanúságot tudjunk tenni Róla.

Ferenc atya

Nelli nénitől búcsúzunk

Húsvét előtt az ő földi sorsa is beteljesedett. Nem sokkal 90. születésnapját követően magához szólította az Úr, egy teljes élet után. Most már az örök világosság fényes-

kedik neki. Nyugodjék békében.

Nelli néni több mint hatvan éven keresztül volt egyházközségünk tagja. Férjével, Peregi Tamás építésmérnökkel négy gyermeket neveltek fel Duna-parti lakásukban. Nelli néni 1998-ban özvegyült meg, de családi eseményekben azóta is bőven volt része, leszármazottai körében szinte minden évben volt esküvő vagy keresztelő, olykor több is. Tizennégy unokáját tizenhét dédunoka követte, a legfiatalabb a dédi halála napján született. Ő pontosan számon tartott minden születésnapot, és személyre szóló ajándékkal lepte meg az ünnepeltet.

A családi körön túl a plébánián felkarolta a nála idősebbeket, a segítségre szorulókat. Ő maga ritkán kért segítséget, mindig mások igényeit tartotta szem előtt. Panaszkodni nem szeretett.

Templomunkba rendszeresen járt, a vasárnapi szentmiséken kívül sokszor jelen volt az esti szentmisén, a rózsafüzér-imádságokon, de még a kiscelli keresztutakon is részt vett évről évre.

Szellemi frissességét mindvégig megőrizte. Tájékozott volt a világ dolgaiban, és mindenről határozott véleményt formált. Érdeklődésében központi szerepet kapott a szakrális művészet, különösen az építészet, a zene és az irodalom.

Ismerői méltán tisztelték és szerették, hiszen példát mutatott arra, hogy egy szüntelelenül változó világban is lehet az evangéliumi értékekhez hűen ragaszkodva harmonikus személyiségként élni.

A család és a szerkesztőség

Kitüntetés

Örömmel tudatjuk, hogy Magyarország köztársasági elnöke a miniszterelnök előterjesztésére nemzeti ünnepünk alkalmából *dr. Fejérdy Tamás* építésmérnöknek, műemlékvédelmi szakmérnöknek a Magyar Érdemrend tisztikeresztje polgári tagozata kitüntetését adományozta a hazai és nemzetközi örökség- ill. műemlékvédelem területén végzett több évtizedes kimagasló munkájáért. Szívvel gratulálunk képviselőtestületünk korábbi világi elnökének!

A szerk

Keresztény szófejtés

katolikus

szavunkat eleink még száz évvel ezelőtt is *katholikus*-nak írták, de a kényelmesebb ejtés végett a *h* hang kikopott a szóból, majd követte a kiejtést az íráskép is. A szó érezhetően a klasszikus nyelvekből származik, a *th* betűkapcsolat a görög θ betű fonetikus átírása.

A szó forma szerint egy előljárós névszó melléknévi képzős származéka. A $\kappa\alpha\tau\alpha$ (*kata*) előljáró (és alkalomadtán igekötő) jelentése 'le, -ról/-ről, -ra/-re, ellen, szemben, át, felé', a 'ολος (*holosz*) melléknévé pedig 'egész, ép, teljes'. Összetételük a $\kappa\alpha\theta\omicron\lambda\omicron\upsilon$ (*katholu*): 'egészében, általában', egy végződéssel pedig melléknév képezhető belőlük: $\kappa\alpha\theta\omicron\lambda\omicron\kappa\omicron\varsigma$ (*katholikosz*), azaz: 'egész szerinti, általános, egyetemes'. A görög szó latinósított alakja a *catholicus*.

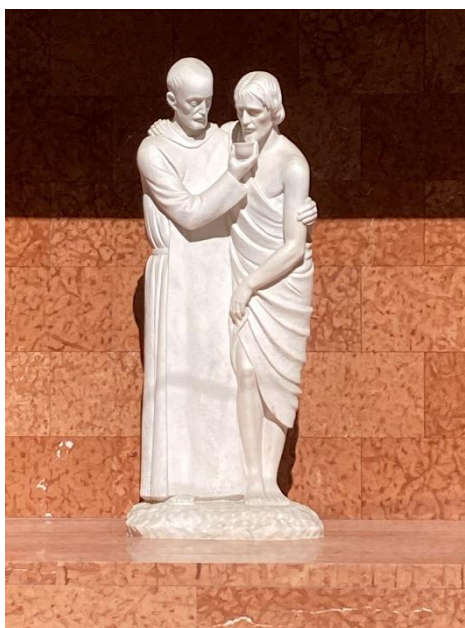
A *holosz* származékait más idegen szavakban is használjuk, így a *holográfia* ('háromdimenziós képalkotás') és a *hologram* ('az így létrehozott kép') szavakban. A görög Biblia *holokausztoz* particípiumát viszont lefordították '(egészen) elégetett'-nek, főnevesült semlegesnemű alakját pedig 'égőáldozat'-nak. A klasszikus szó angol változata, a *holocaust* egy emberöltővel ezelőtt vált nemzetközileg ismertté.

Az Újszövetség egy részét alkotják a Katolikus levelek (*Epistolae catholicae*). Elnevezésük már az ókorban használatos volt, a névadás oka azonban nem teljesen világos. Vannak, akik úgy vélik, írja a Katolikus Lexikon, „hogy azért szerepel az elnevezésben a *katolikus*, mert ezek a levelek, Pál apostol leveleitől eltérően, nem pontosan meghatározott közösségnek szóltak, hanem szerzőik szélesebb körhöz intézték őket, de ez a magyarázat *2Jn* és *3Jn* esetében nem helytálló.” Elképzelhető, hogy egyszerűen a páli levelektől akarták megkülönböztetni őket ezzel a gyűjtőnévvel. Nevükben a *katolikus* mindenesetre nem mai, hanem eredeti 'egyetemes, általános' (azaz: 'mindenkihez szóló') értelemben értendő. Avagy – ez lenne a mai értelme is?

Szaszovszky József

Fate bene, fratelli

Március 8-án ünnepeltük Istenes Szent János születésének és halálának évfordulóját (1495-1550). Ő a betegápoló irgalmasrend alapítója. A rendnek 319 kolostora, rendháza van szerte a világban, köztük egy itt Budán, a Császárfürdőtől délre. A rend működteti az újlaki plébániához tartozó Szent István kápolnát, valamint a közelében lévő kórházat is, melynek új épületszárnya az elmúlt hónapokban készült el. A Frankel Leó út és a Vidra utca sarkán kialakított nyitott fülkében áll a

rendalapító szent szobra másodmagával. A második alak egy gondozott szegény, akinek vonásai nem véletlenül Krisztust juttatják a szemlélő eszébe. A mű Rieger Tibor Kossuth-díjas szobrászművésznek – Kozma Imre atya pannonhalmi osztálytársának – alkotása. Szinte megtestesíti a rend mottóját, ami egyben Olaszországban használatos nevük is: Tegyetek jót, testvérek! Fate bene, fratelli...

Sz. J

Feketevasárnapi gondolatok

Még húsvét előtt, nagyböjt ötödik vasárnapján kezdek neki ennek a kis írásnak. Jézus az elhaló búzaszemről beszél ezen a feketevasárnapon. Elültet egy kis gondolatot a tanítványok szívében, hogy a közelgő húsvét eseményeit majd jól lássák.

Andersen egyik meséjében van egy tükör, melyet az ördög készített. Ennek a tükörnek van egy gonosz tulajdonsága: ha valami szépet és jót állítanak elé, az eltorzul; csúfnak, visszataszítónak, jelentéktelennek tűnik benne. A haszontalan, veszélyes, rossz dolgok viszont felértékelődnek benne, megszépülnek, kívánatossá válnak. Az ördög fel akarta vinni ezt a tükröt az égbe is, de kicsúszott a kezéből, lezuhant a földre és szilánkokra tört. Ezek a szilánkok aztán sok ember szemébe belefűrődtek, eltorzítva látásukat, érzéketlenné téve őket a szépségre, jóságra.

Amikor fájdalom ér bennünket, nehezen látjuk szépnek, jónak a világot, Isten teremtését, életünket. A Szentírásból jól ismerjük Izrael történetét, milyen elnyomásokat szenvedett el, hogyan tudott mégis kiemelkedni a szinte reménytelen helyzetekből. Az Egyiptomból való kivonulás, a húsvét meghatározó eseménye egy szabadulás történetét meséli el

embertelen körülményekből. De ez nem az egyetlen szabadulás a választott nép történetében, és nem biztos, hogy ami embertelennek tűnik, az ne lehetne üdvös dolog. Babilonban is elnyomást szenvedtek el, amit kudarcként, Istenük tehetetlenségeként éltek meg. Emberileg tényleg nehéz megélni a szenvedés idején Isten jóságába vetett hitünket. Isten Igéje mégis mindig arra indít minket, hogy igyekezzünk jó szemmel látni a világban is. A babiloni fogságban így tanítja népét az Úr:

„Áldjátok az Urat, ti, Izrael fiai, a nemzetek színe előtt dicsérvétek, mert azért szórt titeket az őt nem ismerő nemzetek közé, hogy csodálatos műveit hirdessétek, és megtanítsátok őket, hogy nincs más mindenható Isten rajta kívül!” (Tob 13,3–4)

Néhány évvel ezelőtt testvérem nagyon megbetegedett, megelőzve engem, utat készítve előttem. Nehezen látta szépnek, jónak az állapotát, mégis tudott bízni, reménykedni. Az ő gondolataival kívánok áldott, békés Húsvétot a kedves újlaki híveknek!

Márton atya

húsvét előtt

az utolsó méregcseppeket
 pont nagyhéten öntötték belém
 hogy irányítva pusztítsanak el mindent
 ami nem oda való
 (és néhány olyan dolgot is
 ami azért oda való)
 én meg örültem
 hogy a hajnali indulás után
 pont kelet felé megyünk
 szinte bele a napba
 vagy inkább (abba) a hajnali bíborpalástba
 (melynek színét a bíborpalástok tényleg őrzik)

a gondolat vigasztalt, ha más nem is
 hogy így vagy úgy, de a héten vége lesz
 és a napok egyre hosszabbak
 (és főként a reggelek)
 még akkor is
 ha a napok előrehaladtával
 az immunrendszerben nagy szerepet játszó
 fehérvérsejtek száma egyre alacsonyabb
 talán már nulla is
 (de ez csak a keddi vérvételen derült ki
 mert hétfőn munkaszüneti nap volt)
 ezért úgy be kellett csomagolni
 azt a vézna kis testet
 mint ahogyan egyes állatok
 testét faggyúréteg fedi
 hogy a környezeti hatások
 rájuk ne hassanak
 vagy legalább ne úgy
 hogy a hideg hideg
 így voltam elzárva hermetikusan
 a fertőzésektől
 a kórokozóktól
 és minden mástól
 amit ez a világ nyújthat
 mint például a jókedv

tényleg a pénteki volt az utolsó nap
 és azt azért tudtam

hogy aznap meg nem halok
 és azt is
 hogy (pusztán már ebből kifolyólag)
 vasárnap nem támadok fel
 de azért ez a párhuzam (szerűség)
 lenyűgözött
 főleg akkor
 mikor abban az évben
 a nappalok újra rövidülni kezdtek
 (és főleg a reggelek)
 és ilyenkor sokat lehet hallani
 hogy eljön közénk
 ő
 akinek csak a jötténél szerepelünk
 mi
 konkrétan meghatározhatóan a
 határozói pozícióban
 mert amikor elment
 akkor passzívra vált a nyelvünk
 és marad a
 feszítették és eltemették
 ahol a személyragok már csupán
 ködösen utalnak valami
 ők-
 re
 akik persze nem
 mi
 vagyunk

és azért azt nem mondanám
 hogy ez a felismerés traumatizált volna
 vagy valami ilyesmi
 de azért kicsit másként tekintek
 a magam kis stigmáira
 például kivágott nyirokcsomókra
 meg arra a régi húsvét előttre
 amikor mentünk a reggeli palástba bele
 lehetőleg sterilen
 óvakodva a szembejövőktől
 pont
 mint most is
 húsvét előtt

Horváth Dániel

Újlaki ima a járvány leküzdéséért

Imádkozzunk egy tized rózsafüzéért
 minden este 8 órakor “aki értünk a ke-
 resztet hordozta” titokkal a koronavi-
 rus áldozataiért, a betegekért és a jár-
 vány megszűnéséért. Ezt az imát még

a járvány első hullámában kérte Ferenc atya
 Újlak népétől, és sokan azóta sem feledkeztek
 meg róla. A mostani járványügyi adatok pedig
 mindannyiunkat figyelmeztetnek erre, bízunk
 a közös ima erejében!

Nagyheti triptichon

A pálmaágak

a számár,
 a számárcsikó
 együtt baktatnak
 amott még jó az út,
 földre terített viseltes köntösök, ruhák
 de jaj, arra már elhervadt és szúrós, éles kés
 a pálmaág
 arra gondol a számár
 lám, milyen könnyű terhe,
 óvja, hordozza a számár
 csak baja ne essék,
 hisz tövisként szúr már a hamar
 elszáradt pálmaág

A kertben

Kiosztotta a kenyeret,
 a kovásztalant,
 a kelyhet
 körbeadta
 ettek és ittak
 aztán
 elfutottak,
 vagy elaludtak
 de hisz' még nem értettek semmit
 egyikük meg elveszett
 most jön a nehezebb rész
 mit ő adott át a vacsorán,
 most vele mások teszik
 testét törlik, vérért veszik
 mielőtt rátennék kezüket
 Atyja kezébe helyezi magát

...bevégeztetett...

midőn már minden bevégeztetett,
 jött a végrendelet
 mindenki kapott valamit
 a katonák köntöst,
 a főpapok, gúnyolódók egy fohászt
 anya fiút és a fiú anyát
 és túl mindenben
 házat a rabló
 nagyon sötétedett
 és akkor visszaadta lelkét, akitől kapta
 testét, hogy temessék el,
 örökölte két öreg
 nem siettek,
 talán sejtették,
 ennél sötétebb már nem lesz
 a történetnek vége nincs
 noha mindenki úgy tudta,
 bevégeztetett

Molnár Béla atya

Járványhelyzet egy egészségügyben tanuló diák szemével

Mint azt a hírekben is hallhatjuk, a koronavírus járvány harmadik hullámát éljük. Egyre több a fertőzött és egyre nagyobb teher hárul az egészségügyre, ami miatt szükségessé vált az egészségügyben tanulók beszerzése is.

A Semmelweis egyetemen már a járvány kezdete óta nagy figyelmet szenteltek tanáraink arra, hogy a legfrissebb és leg-hitelesebb információkkal lássanak el bennünket, hiszen fontos, hogy leendő egészségügyi dolgozóként tisztán lássuk a helyzetet, példát mutassunk a környezetünkben élőknek, ezzel segítve a járvány terjedésének lelassulását.

Az egészségügyi hallgatók már a kezdetektől fogva segítettek, ahol tudtak. Az elején még önkéntes alapon, de egy idő óta már a kormányhivatalok által kirendelve. Sokféle feladatkört látnak el a hallgatók, mindenki kompetenciájának megfelelő munkát végez. Fontos kiemelni, hogy nem csak az orvostanhallgatók, hanem a többi egészségügyi szakon tanulók is (gyógyszerészek, gyógytornászok, fogorvosok, dietetikusok, védőnők, ápolók, népegészségügyi ellenőrök és még sokan mások) folyamatosan segítenek.

Én elsőéves orvostanhallgatóként Covid tesztek elvégzésével segítettem az Országos Mentőszolgálat munkáját, szűrőpontokon és betegszállító autón. Munkám során sok új hallgatótársat ismerhettem meg, akikkel sikeresen tudtunk együttműködni. A mentőszolgálat munkatársai szeretettel fogadtak minket és mindent megtettek, hogy átadják a tudást, amire szükségünk volt a sikeres munkavégzéshez. Problémás esetekben pedig mindig segítségünkre voltak, jó hangulatukkal pedig tartották bennünk a lelket, ha már nagyon kimerültünk.

A kirendelés alatt sok tapasztalattal gazdagodhattam, amit majd biztosan fel tudok használni a későbbiekben: fejleszthettem a páciensekkel való kommunikáció képességét, a csapatban való dolgozást, érezhettem, hogy felelősség van a vállamon. Ugyanakkor a munkavégzés lelkileg olykor megterhelő volt, hiszen esetenként nagyon nehéz élethelyzetekbe kaptunk betekintést.

Összességében örülök, hogy részese lehettem a járvány elleni védekezésnek. Jó érzéssel tölt el, hogy hasznos lehettem, tehettem én is valamit az emberekért.

Rihmer Margit

Plébániánk rendszeres programjai

A koronavírus harmadik hulláma miatt meghirdetett veszélyhelyzetben, Erdő Péter bíboros úr rendelkezése szerint, a nyilvános istentiszteletek és minden egyéb liturgikus vagy közösségi összejövetelek szünetelnek, ill. online tarthatók.

Minden nap közvetítünk szentmisét:

hétköznap: 6.30-kor

vasárnap: 10.30-kor

Nagyheti szertartások kezdete:

Nagycsütörtöki mise: 18.00

Nagypénteki szertartás: 18.00, előtte 17.30-kor keresztút

Nagyszombati vigília: 20.00

Bibliaóra minden hétfőn este 7 órakor online, zoom kapcsolódással.

Bérmálkozási előkészítő minden kedden este 7 órakor online, zoom kapcsolódással.

Társadalometika kör: április 8-án, pénteken 19 órai kezdettel, online, zoom kapcsolódással. Téma: *Az Egyház identitása és küldetése Európában.*

A megfogant élet védelmében

A mi templomunk névadó jelenete Mária és Erzsébet találkozása, akik szívük alatt hordozzák gyermeküket. Ezért volt régen is ez a templom kedvelt helye a kismamáknak, ez a hely egyben késztetést is ad a megfogant életekért való imára.

Az ezredfordulón az újlakiak csatlakoztak ahhoz a mozgalomhoz, amelynek célkitűzése a megfogant élet tisztelete, védelme. Ekkor indult el templomunkban a lelki örökbefogadás, amely a résztvevők részéről egy komoly ígélet, hogy kilenc hónapon keresztül minden nap egy imát és egy tized rózsafüzér elimádkoznak egy megfogant és veszélyben levő magzatért, akinek nevét egyedül Isten ismeri.

Idén is Gyümölcscsoltó Boldogasszony napján, az online közvetített misén, Ferenc atyával együtt imádkozva fogadhattuk örökbe az Isten által a mi gondjainkra bízott magzatot, hogy Karácsonykor – reményünk szerint – hálát adhassunk megszületéséért.

H. Z. E.

Hírek, hirdetések

Ezúton is köszönetet mondunk Ferenc atyának, hogy a járvány idején sem maradunk szentmisék nélkül: online közvetítésben vehetünk részt a napi szentmiséken, hétköznaponként 6.30, vasárnaponként 10.30 órai kezdettel. Köszönet illeti természetesen Fejérdy Tamást is a mindennapi ministrálásért és Büki Balázst a mindennapi közvetítéséért, valamint azokat, akik alkalmanként segítettek a misék ünnepélyesebbé tételében. A szentmisékhez hasonló módon csatlakozhattunk a péntek délutáni keresztút-járásokhoz is.

Március 16-án online képviselőtestületi megbeszélést tartottunk. Műszaki feladatokról volt szó, melyek nem kevés anyagi vonzattal járnak. A földből száz évvel ezelőtt mesébe illő módon előkerült margitszigeti harang mechanikai és elektromos vezérlési felújításáról döntöttünk. Plébániai közösségi épületünk tetőzetének felújításához a II. kerületi önkormányzat ad anyagi támogatást.

Nepomuki Szent János hajdani oltáron (a Jézus Szíve szobor helyén), majd később a gyóntatószék tetején álló szobrának a templomtérben méltó talapzatra kerülését a hívek adományai fogják teljes mértékben fedezni.

Kiscelli keresztút: a járvány miatt a Virágvasárnap előtti szombatra meghirdetett közösségi keresztút-járás elmaradt, de több hívőnk nagybőjtben egyénileg többször is ellátogatott a kiscelli domboldalon felállított stációkhoz, ahová dolgos kezek hóvirágot, kankalint ültettek.

Családi események márciusban

Halottaink: Fogarasi Ferencné Rozália (88), Hefty Erzsébet Mária (84), Kovács Sándorné Ilona (84), Kovács Zoltán István (81), dr. Kurucz Lajosné Adrienne (93), Pereg Tamásné Dely Kornélia (90), Róczei Györgyné Éva (88), Tománé Forgács Erzsébet Mária (82), Szokolczai Imre (76)

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Szerkesztő: Szaszovszky József, **e szám műszaki szerkesztője:** Havasiné Zentai Edit

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános